

1449/18

PROJEKT

URZĄD MIEJSKI WROCŁAWIA BIURO RADY MIEJSKIEJ WROCŁAWIA	
Data wpł.	18-06-2018
L.dz.	

UCHWAŁA NR
RADY MIEJSKIEJ WROCŁAWIA
z dnia 2018 r.

w sprawie nadania nazwy rondu na terenie Wrocławia

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1875 i 2232 oraz z 2018 r. poz. 130) Rada Miejska Wrocławia uchwala, co następuje:

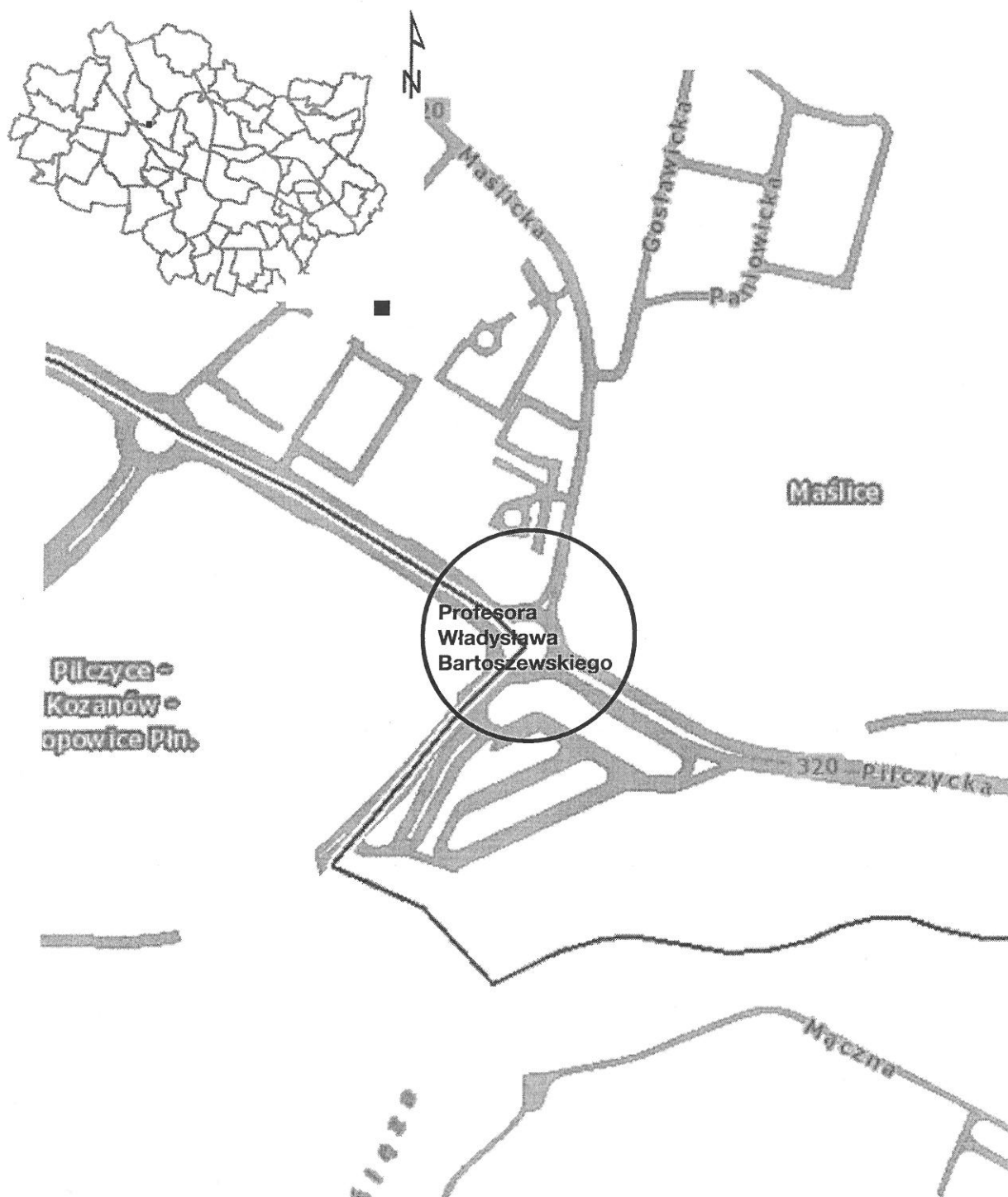
§ 1. Rondo u zbiegu ulic Pilczyckiej, Królewieckiej i Michała Drzymały w obrębie Maślice we Wrocławiu, którego położenie określa załącznik do uchwały, otrzymuje nazwę profesora Władysława Bartoszewskiego

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Wrocławia.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

Przewodniczący Rady
Miejskiej Wrocławia

Załącznik
do uchwały nr/18
Rady Miejskiej Wrocławia
z dnia2018 r.

UZASADNIENIE

do projektu uchwały Rady Miejskiej Wrocławia w sprawie nadania nazwy rondu na terenie Wrocławia

Postać Profesora Władysława Bartoszewskiego i jego zasługi dla naszego kraju należy upamiętnić w ramach obchodów 100 rocznicy odzyskania niepodległości przez Polskę.

Profesor Władysław Bartoszewski był uczestnikiem Powstania Warszawskiego i współorganizatorem pomocy dla uczestników powstania w getcie warszawskim w kwietniu 1943 roku. Na wniosek szefa Biura Informacji i Propagandy Komendy Głównej Armii Krajowej, płk. Jana Rzepeckiego odznaczony Srebrnym Krzyżem Zasługi z Mieczami oraz Krzyżem Walecznych. Dokumentował i nagłaśniał zbrodnie hitlerowskie popełnione na Żydach. W okresie stalinowskim wielokrotnie więziony i represjonowany za działalność opozycyjną. 18 kwietnia 1963 został odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski za pomoc udzielaną Żydom w trakcie wojny. W 1970 w związku z działalnością opozycyjną i licznymi kontaktami w krajach zachodnich został objęty zakazem druku w Polsce oraz poddany innym represjom, takim jak rewizje, odmowy wydania paszportu, rozpowszechnianie fałszywek. Współpracował z Polskim Porozumieniem Niepodległościowym. W styczniu 1976 był jednym z pierwszych sygnatariuszy listu intelektualistów protestujących przeciwko zmianom w Konstytucji PRL. 21 sierpnia 1980 podpisał list intelektualistów do strajkujących robotników Wybrzeża. W latach 1980–1981 był członkiem Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność”. W grudniu 1980 znalazł się wśród założycieli Komitetu Obrony Więzionych za Przekonania przy Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”. Po wprowadzeniu stanu wojennego 13 grudnia 1981 został internowany. W wolnej Polsce pełnił m. in. funkcję Ambasadora RP w Austrii, przewodniczącego Międzynarodowej Rady Państwowego Muzeum Auschwitz-Birkenau w Oświęcimiu czy przewodniczącego Rady Ochrony Pamięci Walk i Męczeństwa. Należał do orędowników pojednania polsko-żydowskiego oraz polsko-niemieckiego, a jednocześnie przez swoją działalność publicystyczną i naukową dbał o zachowanie pamięci o dziedzictwie Polskiego Państwa Podziemnego, powstania warszawskiego oraz o zbrodniach totalitaryzmów nazistowskiego i komunistycznego. Jest autorem około 50 książek i prawie 1500 artykułów, głównie na temat okupacji niemieckiej.